

2. *Articolul 8 din Directiva 2008/94 trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă un stat membru a executat obligația prevăzută la acest articol, prestațiile care constau în pensia din sistemul obligatoriu de asigurări sociale nu pot fi luate în considerare.*
3. *Articolul 8 din Directiva 2008/94 trebuie interpretat în sensul că, pentru ca acesta să se aplice, este suficient ca sistemul suplimentar de asigurări sociale la nivel de întreprindere să nu beneficieze de o finanțare suficientă la data la care angajatorul se află în stare de insolvență și ca, din cauza insolvenței, angajatorul să nu dispună de resursele necesare pentru a plăti la acest sistem contribuții suficiente pentru a permite plata integrală a prestațiilor datorate beneficiarilor. Nu este necesar ca aceștia din urmă să dovedească existența altor factori care se află la originea pierderii drepturilor lor la pensie pentru limită de vârstă.*
4. *Directiva 2008/94 trebuie interpretată în sensul că măsurile adoptate de Irlandă în urma Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 25 ianuarie 2007, Robins și alții (C-278/05), nu îndeplinesc obligațiile impuse de această directivă și că situația economică a statului membru în cauză nu constituie o circumstanță excepțională care poate justifica un nivel de protecție redus al intereselor lucrătorilor în ceea ce privește drepturile lor la pensie pentru limită de vârstă în cadrul unui sistem suplimentar de asigurări sociale la nivel de întreprindere.*
5. *Directiva 2008/94 trebuie interpretată în sensul că faptul că măsurile adoptate de Irlandă în urma Hotărârii Robins și alții, citată anterior, nu au avut ca rezultat să permită reclamanților din litigiul principal să perceapă mai mult de 49 % din valoarea drepturilor lor acumulate la pensie pentru limită de vârstă în cadrul sistemului suplimentar de asigurări sociale la nivel de întreprindere constituie, în sine, o încălcare gravă a obligațiilor acestui stat membru.*

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 aprilie 2013 — Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P)/Consiliul Uniunii Europene

(Cauze conexe C-478/11 P–C-482/11 P) (¹)

(Recurs — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva unor persoane și entități — Articolul 263 al șaselea paragraf TFUE — Termen de introducere a acțiunii — Forță majoră — Conflict armat)

(2013/C 171/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) (reprezentant: L. Bourthoumieux, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M.-M. Joséphidès, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 13 iulie 2011 Gbagbo/Consiliul (T-348/11), prin care Tribunalul a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea recurentului având ca obiect, pe de o parte, anularea Deciziei 2011/221/PESC a Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 93, p. 20), și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 330/2011 al Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 93, p. 10), în măsura în care îl privesc pe recurent — Lipsa notificării individuale a deciziei menționate — Caz de forță majoră

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Îi obligă pe domnii Laurent Gbagbo și Katinan Justin Koné, pe doamna Akissi Danièle Boni Claverie, precum și pe domnii Alcide Djédjé și Affi Pascal N'Guessan la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 6, 7.1.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-55/12) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/96/CE — Impozitarea produselor energetice și a electricității — Scutirea de accize a combustibililor destinați autovehiculelor utilizate de persoanele cu handicap — Menținerea scutirii după expirarea perioadei tranzitorii — Încălcare)

(2013/C 171/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentant: E. Creedon, agent)

Obiectul

Încălcarea Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98) — Scutirea de accize a combustibililor destinați autovehiculelor utilizate de persoanele cu handicap — Menținerea scutirii după expirarea perioadei tranzitorii

Dispozitivul

1. Prin faptul că, după expirarea, la 31 decembrie 2006, a perioadei tranzitorii prevăzute la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/74/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, precum și în anexa II la aceasta, a scutit de accize combustibilii destinați autovehiculelor utilizate de persoanele cu handicap, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.
2. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 89, 24.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București — România) — Asociația ACCEPT/Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Cauza C-81/12) (¹)

[*Politică socială — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2 alineatul (2) litera (a), articolul 10 alineatul (1) și articolul 17 — Interzicerea discriminării pe motive de orientare sexuală — Noțiunea „fapte care permit prezumția existenței unei discriminări” — Adaptarea sarcinii probei — Sancțiuni efective, proporționale și disuasive — Persoană care se prezintă și care este percepută de opinia publică drept conducătorul unui club de fotbal profesionist — Declarații publice de excludere a recrutării unui fotbalist prezentat ca fiind homosexual]*

(2013/C 171/14)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Asociația ACCEPT

Pârât: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Curtea de Apel București — Interpretarea articolului 2 alineatul (2) litera (a), a articolului 10 alineatul (1) și a articolului 17 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Criterii discriminatorii de recrutare a personalului unui club de fotbal, legate de orientarea sexuală — Aplicabilitatea directivei în cazul unor declarații de presă discriminatorii, în absența unei proceduri efective de recrutare — Fapte care permit să se prezume existența unei discriminări directe sau indirecte — Sarcina probei — Regimul sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării dispozițiilor — Admisibilitatea unei legislații naționale care se opune aplicării unei sancțiuni contravenționale după expirarea unui termen de prescripție de șase luni — Obligația de aplicare a unei sancțiuni efective, proporționale și disuasive

Dispozitivul

1. Articolul 2 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie să fie interpretate în sensul că faptele de natura celor aflate la originea litigiului principal pot fi calificate drept „fapte care permit prezumția existenței unei discriminări” în ceea ce privește un club de fotbal profesionist în cazul în care declarațiile vizate sunt făcute de o persoană care se prezintă și este percepută în media și în societate ca fiind principalul conducător al acestui club, fără să aibă totuși în mod necesar capacitatea juridică de a angaja clubul sau de a-l reprezenta în materie de recrutare.
2. Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie să fie interpretat în sensul că, în ipoteza în care faptele de natura celor aflate la originea litigiului principal ar fi calificate drept „fapte care permit prezumția existenței unei discriminări” pe motive de orientare sexuală săvârșite cu ocazia recrutării jucătorilor de către un club de fotbal profesionist, sarcina probei, astfel cum este concepută la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2000/78, nu conduce la impunerea unei probe care este imposibil să fie prezentată fără a se aduce atingere dreptului la respectarea vieții private.
3. Articolul 17 din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul constatării unei discriminări pe motive de orientare sexuală, în sensul acestei directive, nu este posibil să se aplice decât un avertisment, precum cel în discuție în litigiul principal, atunci când o asemenea constatare intervine după expirarea unui termen de prescripție de șase luni de la data săvârșirii faptei dacă, în temeiul aceleiași reglementări, o asemenea discriminare nu este sancționată în condiții de fond și de procedură care conferă sancțiunii un caracter efectiv, proporțional și disuasiv. Instanța de trimitere are sarcina să aprecieze dacă aceasta este situația reglementării în discuție în litigiul principal și, dacă este cazul, să interpreteze dreptul național, în cea mai mare măsură posibilă, în lumina textului și a finalității directivei menționate pentru a atinge rezultatul urmărit de aceasta.

(¹) JO C 126, 28.4.2012.